

(המשך מעמוד 6)

רנו; שלום שבו יוכלו ישראלים ופלסטינים להתגורר בכל רחבי הארץ. היכן שיהפצו; שלום שבו הישראלים ילמדו ערבית והי פלסטינים — עברית; שלום שיהפוך את שאלת הביטחון לשאלה אנכרוניסטית ואת החרבות לאתים.

מורי ובני אדמגור, ניו יורק

דיקונו של צ"צ

כמרי אוטואנט

איך מחלקת עיריית תל-אביב את מעט הכסף שבקופתה? דבר השנוא עלי לא פחות מרמאות זוהי צביעות!

מצד אחד עיריית תל-אביב בוכה שאין לה תקציב להמשך השרותים בעיר ומצד שני היא מוצאת לנכון להוציא מאות אלפי לירות על פעילויות תרבותיות חדשות, כגון: דיסקוסקים, קונצרטים ואירועים אחרים בגנים.

נכון, זאת הדרך ללב הבוחר הבלתי מנוסה, אך אני למדתי שאם אין לחם, לא מחלקים עוגות. למי הנך חושב את עצמך, מר שלמה להט, למרי אוטואנט?

ה. רלף הלינגר, תל-אביב

אורות אדומים

ומוסדות צדקה

הקהל רצה בפשעים, שערוריות וסנטימנטים. העיתון סיפק זאת.

להלן ציטוט המדבר על עיתון מסויים. הציטוט מובא בהשמטות קלות. המתחייב בות מתוכן הדברים.

„המו"לים בני זמנו התגאו בציביונם האישי של עיתוניהם. הוא העביר את עיר-תונו — בגוף וברוח — לרשות ההמור גים. העיתון קיבל צורה של מודעת-קירי-קס בגופו, והצגת קירקס ברוחו. הוא נטל לעצמו גם את מטרות קימו של קירקס: להמום, לשעשע, ולאסוף הכנסות... הקהל רצה בפשעים, שערוריות וסנטימנטים. הוא סיפק זאת. הוא הגיש לאנשים את אשר רצו, בתוספת הצדקה לטעם הרע שהת-בייש בו. העיתון סיפר על רציחות, בגרי דות, אונס, שחיתות — בתוספת מוסר-השכל מתאים... הוא פירסם סיפורים על גבורות שנכשלו, על גירושין בקרב החברה הגבוהה, על בתי-מיקלט לאסופים, רובעי אורות-אדומים, מוסדות-צדקה.

„העיתון ערך מסע-יצלב רבים ונועזים מאד, על בעיות שלא היו להם מתנג-דים. העיתון הוקיע פוליטיקאים, שעה אחת לפני שחוסלו על-ידי בית-המשפט; הת-קיף בעלי רכוש וליגלג לעשירים ולמצ-ליחים... הבלית את זוהר החברה הגבוהה ופירסם ידיעות עליה ברוח של אי רצון מעושה... העיתון היה רשאי לאנוס את האמת והטעם הטוב, אך אסור היה לו לאמץ את כוח המחשבה של הקורא. כות-רותיו הרעשניות, תמונותיו הצעקניות ותוכנו הפשוט הממו את החושים וחדרו למוחו של האדם ללא כל צורך בתהליך-בנינים של אימוץ המחשבה; כמזון המוכ-נס דרך פיה-הטבעת ואינו טעון עיכול.“

הקטע הנ"ל מזכיר ביקורת על „שבו-עון מסויים“, ולא הוא, למרות הדמיון המפתיע. ללמדך, אין חדש תחת השמש. הקטע לקוח מסיפרה של איין ראנד, כמעין הסתגבר, עמוד 427 והלאה, אשר חובר, כמדומני, בראשית המאה הזו. דומה כי עורך העולם הזה שם כנר לדגליו קטע זה ואחרים בספר, ואת הראייה ניתן למי צוא בכל גיליון של השבועון.

לסיכום ברצוני לציין כי העיתון המת-אר בספר הינו בעל תפוצה עצומה, והסו-פרת אינה רואה בו תופעה שלילית.

הלוואי על העוסק הזה תפוצתו וכוחו של העיתון שבספר.

ה. בייקר, תל-אביב

1953

13.9 — ניקיטה חרושצ'וב נבחר למד-כיר הראשון של המפלגה הקומוניסטית בברית-המועצות.

1957

13.9 — המטוס הראשון של אל-על, מדגם בריטניה, הגיע לארץ בטיסה ישי-רה מלונדון. אל-על היתה החברה המסח-רית הראשונה שהפעילה מטוס זה.

1959

13.9 — סגן-יושב ראש הכנסת לשעבר וראש עיריית תל-אביב לשעבר, ישראל רוקח, נפטר בגיל 63.

1960

18.9 — משה דיין ביקר את קיסר את-יופיה, היילה סלאסי.

1961

17.9 — נפתח הפסטיבל הישראלי ה-ראשון באמפיתיאטרון הרומי בקיסריה, בהשתתפות פאבלו קזאלס.
18.9 — מזכיר האו"ם, דאג האמרשלד, נהרג בהתרסק מטוסו בג'ונגל ברודזיה.

1967

16.9 — נפתח פסטיבל וודסטוק, שבו השתתפו למעלה מ-300 אלף איש.
18.9 — קאהיר הודיעה על הפסקת פעילותו של עבד אל-נאצר, על-פי הור-אות רופאיו.

1969

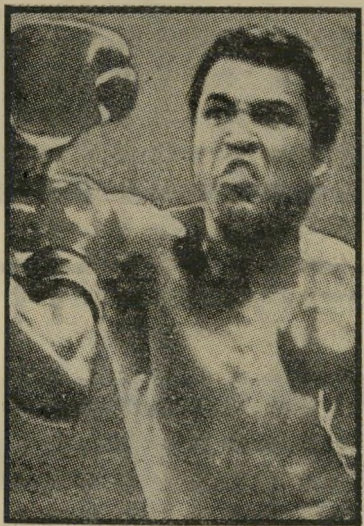
14.9 — התאבד סגן נשיא מצריים לשעבר, המרשל עבד אל-חכים עמאר.
18.9 — השביתה הכללית בשטחים ה-מוחזקים, שנועדה להיות מחאה על הכי-בוש הישראלי, נכשלה.

1970

16.9 — יאסר ערפאת מונה כמפקד הכללי של כל אירגוני המחבלים.

1975

12.9 — אש"ף הכריז על פתיחת מאבק נגד נשיא מצריים, אוור אל-סאדאת, ב-מחאה על חתימת הסדר-הביניים עם יש-ראל.

מוחמד עלי
16.9.1978

1977

12.9 — עמיחי („גידדי“) פגליון, קצין המיבצעים של האצ"ל לשעבר, מונה כ-יועץ ראש-הממשלה למילחמה בטרור.
17.9 — משה דיין חוזר במפתיע ל-ישראל, אחרי שהות מיסטרורית קצרה ב-פאריס.

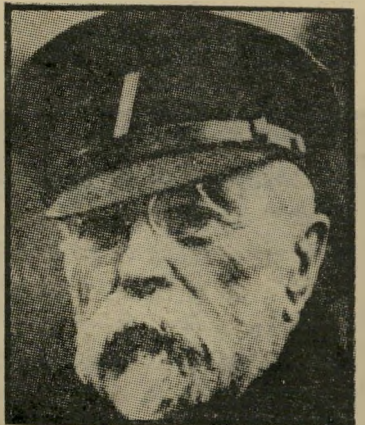
מריה קאלאס, הזמרת בעלת שם עולמי, נפטרה בגיל 56.

1978

16.9 — מוחמד עלי מחזיר לעצמו את כתר אלוף-העולם באיגרוף, אחרי שניצח את ליאון ספינקס.

1901

14.9 — נשיא ארצות-הברית, וויליאם מקינלי, מת מפצעיו אחרי שגורה מידי מתנקש בשם ליאון צולגוס. במקומו הוש-בע סגנו, תיאודור רוזוולט.

תומאס מסריק
15.9.1937

1908

17.9 — תאונת מטוס קטלנית, רא-שונה בהיסטוריה. אחד נהרג ואחד נפ-צע קשה.

1914

15.9 — דויד וולפסון, נשיא ההסתד-רות הציונית העולמית, נפטר בגיל 58.

1930

15.9 — הצגת בכורה של הליולה ה-שניים-עשר לוויליאם שייקספיר, על-פי תרגומו של שאול טשרניחובסקי, בהבימה.

1934

18.9 — ברית-המועצות התקבלה ל-חבר-הלאומים.

1935

15.9 — החוק להגנת הדם הגרמני והכבוד הגרמני, פורסם בנירנברג. בעק-בות פירסומו סולקו היהודים מכל שטחי החיים בגרמניה, הוקמו הגיטאות, וצלב הקרס הפך לדגלה הרשמי של גרמניה.

1937

14.9 — אנטוני אידן מציע חלוקה משולשת של ארץ ישראל: מדינה יהו-דית, מדינה ערבית והמקומות הקדושים, תחת פיקוח חבר-הלאומים.
15.9 — תומס מסריק, נשיא צ'כוסל-ובקיה לשעבר חסיד אומות-העולם, מת בגיל 87.

ברנרוט (עם גלאב פחה)
17.9.1948

1938

13.9 — נפתח קורס סמלים בעין-חרוד, בפקודו של אורד ווינגייט.
14.9 — נפל איש השומר ורוכש הקרק-עות, חיים שטרמן.

1939

17.9 — צבא רוסי פולש לפולין בטע-נה, כי בא להגן על מיעוטים רוסיים במדינה זו.
18.9 — וילנה נכבשת על-ידי הרוסים. אנשי ממשלת פולין נמלטים לרומניה.

1940

14.9 — ממשלת המנדט ההליטה להר-שות ליהודים להתגייס לחיל הרגלים ה-בריטי.
16.6 — אנשי לח"י שדדו 5000 ל"ר ות בבנק א"פ"ק.

1943

12.9 — מי שהיה רודן איטליה, בניטו מוסוליני, נחטף על-ידי צנחנים גרמנים ממלון בחוף אגם ברצ'יאנו, שם הוחזק במעצר. אחרי החטיפה הוא הקים ממשלה חדשה ומינה עצמו כנשיא.

ניקיטה חרושצ'וב
13.9.1953

1944

14.9 — צנחנים ארץ-ישראלים צונ-חים בסלובקיה.
17.9 — צנחני כוחות-הברית צונחים בארנהם, הולנד, מאחרי קווי הגרמנים.

1948

14.9 — נחנך בית-ההמשפט העליון, הדי"ר משה זמורה מונה כנשיא.
17.9 — הרוזן השוודי, פולקה ברנדוט, נר-צה על-ידי אנשי לח"י. עמו נהרג הקו-לונל הצרפתי סרו, שהיה עוזרו האישי.
18.9 — הדי"ר ראלף באנץ' מונה כ-מתווך מטעם האו"ם בארץ ישראל.

1949

13.9 — אדם המוש בסטן חדר ליציע הכנסת וכיוון נשקו לעבר הנבחרים. הוא סולק על-ידי הסדרנים.
14.9 — די"ר זיגפריד מוזס מונה כ-מבקר המדינה הראשון.

1951

14.9 — הצייר היהודי-פולני, ארתור שיק, נפטר בגיל 57.
18.9 — נחנך קו האוטובוס תל-אביב אילת.

1952

17.9 — לזין וקלמן כהנא, נציגי אגו-דתי-ישראל ופועלי אגודת-ישראל בממש-לה, מתפטרים על רקע חילוקי-דעות ב-ענייני גיוס בנות לצה"ל.
18.9 — דויד בן-גוריון מציע פגישה עם הגנרל נגיב.